

بررسی فراوانی علایم، نشانه‌ها و روش‌های شایع خود درمانی سندروم پیش از قاعدگی در دختران دانشجوی علوم پزشکی گناباد در سال ۱۳۸۶

مرضیه کوهی^۱، لیلی خدادوست^۱، فاطمه غفوری^۱، زهره معمار ی‌باشی^۱، لاله حسینی شهیدی^۲، لیلا صادق مقدم^۲، سید بهنام مظلوم^۳

مقدمه و هدف: از شایع‌ترین اختلالات مرتبط با دوره قاعدگی (PMS) سندرم نشانگان پیش از قاعدگی) است. این مطالعه با هدف بررسی فراوانی علایم و نشانه‌های این سندروم و چگونگی کنترل آن در دختران دانشجوی دانشگاه علوم پزشکی گناباد انجام شد.

روش تحقیق: در یک مطالعه توصیفی مقطعی ۲۵۵ دانشجوی دختر در تحقیق شرکت کردند و تعداد ۷۴ نفر که تشخیص این سندروم در آنها به وسیله معیارهای تشخیصی DSM-IV صورت گرفته بود و واجد شرایط لازم برای شرکت در مطالعه بودند انتخاب شدند و توسط پرسشنامه علایم و نشانه‌های جسمی، روانی و رفتاری این سندرم و همچنین روش‌های مورد استفاده آن‌ها در کنترل این علایم مورد سنجش قرار گرفت. میانگین سنی افراد بررسی شده ۲۱ سال بود.

نتایج: از بین نشانه‌های بررسی شده، بیشترین فراوانی مربوط به سستی و بی‌حالی (۵۴/۱) و کمترین افراد هیجان زدگی (۲/۷ درصد) بود. همچنین عصبانیت در ۵۰ درصد و خستگی در ۴۸/۶ درصد از موارد وجود داشت. روش‌های متداول مورد استفاده در گروه مورد بررسی بیشتر مربوط به کنترل علایم جسمانی است.

بحث و نتیجه‌گیری: یافته‌های بدست آمده این مطالعه در مورد علایم و نشانه‌ها، مشابه یافته‌های بدست آمده در دیگر مطالعات است، ولی در مورد برخورد با علایم با مطالعات دیگری که الگوی یک زندگی سالم را ارائه می‌دهند تفاوت دارد. پیشنهاد می‌گردد در مطالعاتی آتی به بررسی این سندرم با توجه به نقش آموزش در ارتقای سلامت زنان در سایر جمعیت‌های زنان در سنین باروری پرداخته شود.

کلمات کلیدی: علایم و نشانه‌ها، سندروم پیش از قاعدگی، خوددرمانی

۱- دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی گناباد عضو کمیته تحقیقات دانشجویی

۲- عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی گناباد

۳- کارشناس امور پژوهشی و استاد مشاور